

RAZELE AUROREI

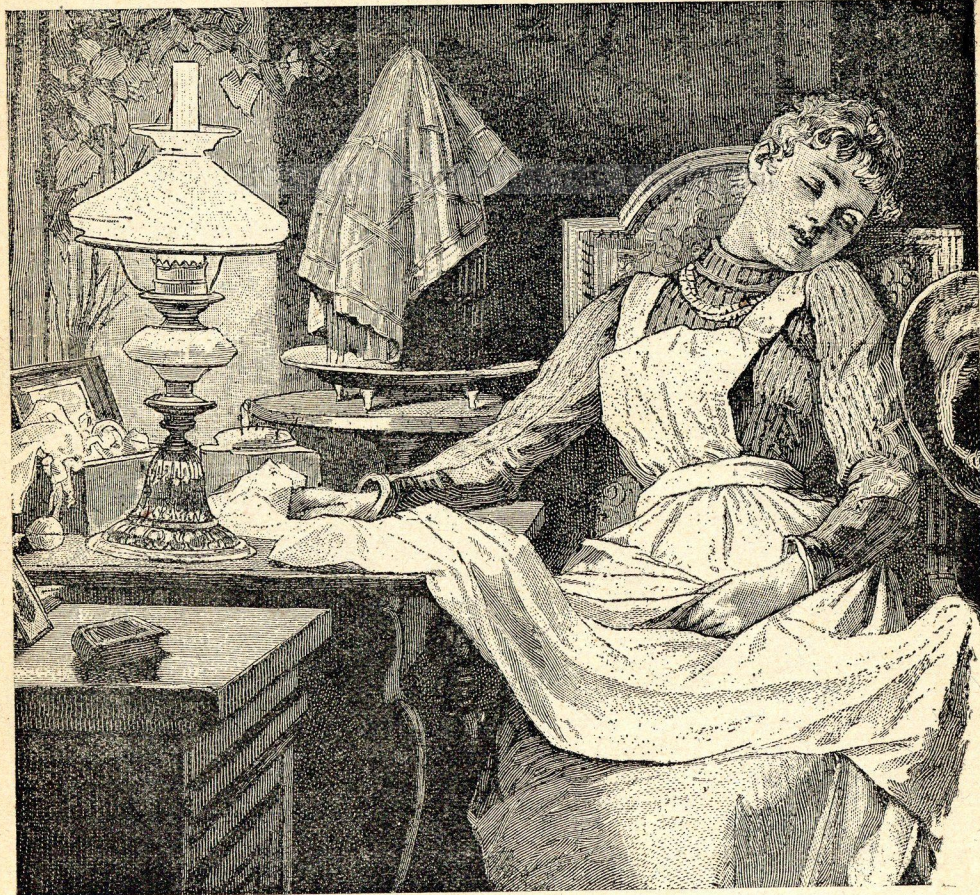
ZIS'A IISUS: „EU SUNT LUMINA LUMII“.

1917-FEB-28

Pânea cea grea.

NETTE

999
7.2.

(Textul pe cealaltă față.)

Pânea cea grea.

În vremea tinăreței, în putere bună, cu poftă de lucrat, când așa-zis lumei și ori încotro ne întoarcem, suntem de trebuință și plăcuți, așa să vede că toate merg ușor și totuși câștigul de pâine dă multă grijă, multă osteneală; uneori cauzează multă frică. Când nu este lucru, nu-i câștig. Omul aleargă, să ostenește cu zilele, săptămânile umblă ici-colea și tot înzădar, nici într'un loc nimic. Și lipsa strigă, când nu-i nici credit. S'a gătat pânea, s'au gătat cele de foc, nu este material de luminat. Și apoi întrebarea cea mare, de unde să luăm?

Asemenea caz nu numai la clasa lucrătorilor de fabrică, dară de multe ori și la indrustiașii de sine stătători, câte odată și la țărani, ba și la oficianți să întâmplă adeseori acela caz. Că din ce? De unde? Dacă nu-'s nici bani, nici credit,

Iar unde nu sunt bani, nu-i nici credit, acolo să întâmplă câte odată, că nu este credință, nu-i speranță, nu-i ajutor, nu-i desfășurare. Și atunci căzând în desperare aruncă dela sine propria viață. Neștiind aceea, că binecuvântările cele mai bogate, cari le gustăm, să revarsă spre noi din focul cercărilor. Tot aceea, ce e cel mai scump tezaur a vieții și bunul cel mai prețios, a ieșit din foc. Acela foc, care curățește aurul, arde florile. Și suferința e foc, care în mâna lui Dumnezeu curățește pre poporul său; dară dacă nu luăm aceea ca binecuvântare, nu-mai pustiire ne poate aduce. Nici odată n'ar trebui să cază omul în desperare. Mila dumnezească e atât de nemărginită, că nimenea n'ar trebui să se piarză. Bogăția isvoarelor ajutoare este grămădită la Dumnezeu pe sama celor ce se întorc la El. Cu plângere, cădere în desperare nu am adus nimic la loc. Dară a cere ajutor de acolo, unde este, dela Dumnezeu e calea cea

potrivită. El de sigur dă și putem lupta mai departe.

Bunătatea lui Dumnezeu n'a săcat cu mulțimea ce varsă înaintea picioarelor noastre. Nu trebuie să ne temem de aceea, că am ajuns deja la capătul bunătății lui Dumnezeu, când ne-am oprit pe calea credinței; ba dincontra, daruri nouă sunt susținute pe sama noastră și când avem lipsă de ele, atunci le căpătăm. Acesta-i modul lui Dumnezeu, atât în prevedere, cât și în îndurare. Magazinele conținând bunătatea lui Dumnezeu să pot găsi în tot locul la punctul lipsei. Oare nu-i destul de timpuriu a vedea podul, când ajungem la riu?

Oare nu-i destul a aprinde atunci lumina, când s'a întunecat? Nu-i destul, dacă Dumnezeu atunci ne dă pânea, când s'a golit cămara noastră de victualii? „Lasă pre copii tăi fără de tată, îi voiu ținea în viață și văduva ta increază-se în mine.“ Astfel de făgăduință nu putea suna femeii fericită, care să sprijinește pe brațele bărbatului tare; nici așa unor copii, cari să joacă fericiti pe lângă genunchii tatălui lor. Tesaurerele lui Dumnezeu pe tot locul ne așteaptă la locul cel adevărat a lipsei.

Sunt cazuri, că bărbatul s'a îmburdat, s'a frânt și femeea cea slabă să luptă pentru sine, pentru copii, pentru pâne. Care însăși doară nici când n'a suferit, n'a dus lipsă, acărei nici o dorință n'a rămas neimplinită, nici într'o așteptare nu s'a amăgit. Și dacă trebuie să lupte, e gata. Deși e greu câștigatul pânei, dară ea lucră cu zi cu noapte pentru aceea, ca să câștige aceea pe sama ei și a copiilor ei. „Grea pâne.“ Dară ea vrea să trăiască. Și să încrede în Dumnezeu, care-i dă ei zilnic cele de toate zilele. „Încrede-te fiule, încrede-te fiică“ și „Priviți paserile cerului, că ele nu samănă, nici seceră, nici nu adună în grânărie, totuși le ține Tata vostru cel

ceresc; oare nu sunteți voi mai prețioși ca paserile?" Evang. Mateiu 6, 26. Pentru aceea a ne încrede în Dumnezeu, ne este foarte bine.

Să așteptăm pre Mesia.

Dumnezeu a promis lumii un mântuitor, care între deosebite împrejurări a și venit în corp în persoana lui Iisus nazarineanul. Rescumpărarea promisă privește păcatul, iar acesta împuternicindu-se, ne-a cauzat nouă mizerie spirituală, morală și activă. Deoarece dară păcatul este cauza a toată mizeria, și rescumpărarea trebuia să se întâmple de sub puterea păcatului. Numai sângur pe omul Iisus s'a frânt puterea cea domnitoare a păcatului, că el a fost totodată îmbrăcat dumnezește cu putere mai mare ca puterea diavolului, a lumii, a iadului și morței. În societatea lui să frânge acuma pe cel ce crede în Iisus dominația păcatului în așa măsură, în ce măsură îl ia pre El în pretensiune cu credința sa. Unde pre El îl dau la o parte, acolo și mai departe domnește păcatul, că depunerea acestui jug numai prin Iisus va fi cu puțință. Nu ajunge pe acest teren nici o organizație sau formalitate religioasă legată cu numele și învățătura lui Iisus; aici trebuie să se întâlnească persoană cu persoană în credință, precum la altoire ramul cel nobil cu tulpina cea sălbatică.

Că aceasta substanță lipsește din creștinătatea de astăzi, moralele de astăzi — cu durere — foarte o dovedesc.

Iisus în așa înțeles a încredințat învățăceilor săi, ca să lățească adevărul despre venirea sa, totodată numind aceea evanghelie — veste de bucurie —, deoarece tot cel credincios poate scăpa prin Iisus de sub jugul păcatului și a diavolului.

Iisus a promis, că mai vine odată pe pământ. Periodul evangheliei, a

rescumpărării scade între deosebite transformări sociale și aparenții naturale. Războiul universal de acuma după toată prabalitatea este un sămăn puternic de pregătire la venirea Domnului și „sguduirele pământului, ciumele“ amintite în evanghelie au fost în parte și în parte vor mai urma. Vremea venirii lui om nu o poate sigur satori. Din aceasta cauză eu atât mai mult trebuie luată îndemnarea la inimă, că: „Priveghiați, că nu știți nici ziua, nici oara, în care va veni Fiul omului.“

La venirea lui vor fi mulți oameni nepocăiți și necredincioși. Ce va fi cu aceia? Necredința desparte de Dumnezeu; iar fără de El numai chin va fi soarta omului. Poporul cel sărac, mult năcăjit, lăpădat și persecutat a iudeilor tot așteaptă încă pre Mesia; dară spre a lor mare surprindere va veni Iisus nazareneanul; acela, în care tot șovăiesc încă a crede. Nedejdea lor trupească încă nu să vede, că se va împlini din oarecareva direcțiune; dincontra exprimării lui Iisus referitoare la venirea sa și sfârșitul lumii încep a se împlini. „Când încep pomii a da, este aproape vara“, zise El. Semnele prezise și cele ce se arată au adus aproape vremea venirii lui Iisus. Să-l așteptăm dară priveghind. Ev. Luca 21, 1—38.

Pacea conștiinței.

Când au ajuns romanii prin biruința lor în aceea stare, că puteau sili pre grecii din corint a primi legile lor, un general a lor a vestit pentru vremea cea sfânta a jocurilor isthmuse pentru toate orașele Greciei din nou libertatea. Pre grecii aceasta într'atâta i-a surprins, că nici nu o crezură, numai când fu a doua oară publicată, apoi făcură o mare festivitate de bucurie. Aceasta pace deși era mare norocire, era numai o pace civilă. Cu cât mai mare cauză avem

noi a ne bucura, dacă conștiința noastră dobândește pace? Dapoi că aceasta pace nu numai corpului nostru, ci înainte de toate a sufletului nostru; nu numai aici, ci pentru patria noastră cerească, pace, care aici să începe și în veci durează; care împacă pre Dumnezeu cu noi și încetează toată vrăjmășia între oameni.

Bunul Dumnezeu a dat omenimei aceste două adevăruri temeinice: Libertate și egalitate, care ca laptele maicei, nutremânt pe sama a toată vremea și neamul viitor. Să nu ne temem, că acestea ar fi oarecând pe deplin stărpite de pe pământ. Deși de multe ori trebuie să trecem în nopți întunecoase prin vremuri furtunoase, dară aceea zi tot vine, în care aceste adevăruri vor fi biruitoare; da, vine aceea vreme, când toate neamurile pământului vor fi într'adevăr libere, libere prin biblie și prin pacea lui Dumnezeu.

Legea lui Dumnezeu nu-i grea.

Cicero aceea întrebă odată, oare poate-se aceea numi sarcină, ce omul bucuross face. Dacă capătă cineva un sac de aur, de sigur îl va lua cu mare bucurie pe umere și deși ca o sarcină, e greu, totuși nu o va sâmți. Dacă Domnul dă bucurie sufletească, atunci nici legile lui nu ne vor pica greu. Așa este bucuria, cum este roatei oleiul, ea poartă pre creștin pe căile lui Dumnezeu, fără ca să-i pice lui aceea greu.

Folosul temerei de Dumnezeu.

Pre un om mai bătrîn temător de Dumnezeu îl întrebară odată, că pentru ce încunjură atâta desfătare. „E foarte la loc,” ziseră, „ca omul să servească lui Dumnezeu, dară servească-și și lui-și!” „Dapoi că tocmai aceea-i”, zise el, „după ce mă silese; că de mult am cunoscut, că de zece ori mai mult dobândesc, dacă ascult de Dumnezeu, decât să fac după inima mea cea înrăutățită!”

Cine s'a rugat cu stăruință.

Latiner atâta s'a rugat, că s'a întărit pielea pe genunchii lui. Daniel atâta s'a rugat, până s'a îmbolnavit și Neemia atâta s'a rugat, până deveni galfad ca moartea. Ilie a întrecut în rugăciune pre preotii lui Baal și moartea, Christos atâta s'a rugat, până asudă sânge.

Lumea trece cu pofta ei; iar cel ce face voia lui Dumnezeu rămâne în veci. I. Ioan 2, 27.

D-nezeu ne-a dat viață vecinică; și aceasta viață este în Fiul său. I. Ioan 5, 11.

Redactor responsabil:
VASILIU BERBECAR.

Tot omul e chiămat și binevenit la adunare!

ABONAMENTUL SĂ SE TRIMITĂ LA WELKER JÓZSEF, BUDAPEST, VII., HÁRSFA-UTCA 33. SZ.

Prețul la „Razele Aurorei“.

Pe anul întreg: delà 1—2 exemplare 1.20 fil. de exemplar. Delà 3—10 exemplare —.80 fil. de exemplar.
11—50 —.60 „ „ „ 50—100 —.50 „ „ „

În streinătate se socotește diferența speselor trimeterii.